

Кожиче.

125

Зимно слънце припекло,
 Намалели студовент,
 Млада трева понзраела
 По горите, хълмовете.

Българският кожиче
 Тук-тама е назовито,
 Из глогини, из тръвици
 Българо си подадо,

И ка тръвна думи думи:
 „Друже мой, мила, върна,
 Не глуми ме да да може
 Малка мома да ме зърне!...“

„Да ме зърне... дали аз съм
 На цветята пръвекже?
 Нека съ мене да убие
 Кий кажа си и втукже;